

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobkyně: I. D.
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2022, č. j. X, ve věci doplatku starobního
důchodu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně proti svému rozhodnutí ze dne 13. 4. 2022, č. j. X, kterým zamítla žádost žalobkyně o doplacení starobního důchodu za dobu od 10. 7. 2012 do 6. 10. 2016 podle § 56 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 55 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“).
2. Žalovaná **napadené rozhodnutí** odůvodnila tím, že přiznala žalobkyni starobní důchod (dále také jen „důchod“) od 9. 6. 2012 ve výši 5 749 Kč měsíčně podle § 29 odst. 1 ZDP. Žalobkyně v žádosti o starobní důchod požádala o výplatu v hotovosti. Žalobkyně převzala jen první splátku starobního důchodu za období od 9. 6. 2012 do 9. 7. 2012 ve výši 5 941 Kč. Podle dohody uzavřené mezi žalovanou a Českou poštou, s. p., a od 1. 2. 2018 podle § 117a odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) platí, že „vyplácí-li se dávka důchodového pojištění v hotovosti, může být výplata dávky zastavena, pokud oprávněný nebo jiný příjemce dávky nepřevzme tři po sobě následující splátky dávky; o tomto zastavení

výplaty dávky se příjemce dávky bez prodlení vyrozumí písemným oznámením, které obsahuje též informaci o podmínkách uvolnění výplaty dávky.“ O zastavení výplaty se nevydává rozhodnutí. Tato skutečnost se poživateli důchodu pouze oznámí. Nárok na nevyplacenou dávku důchodu nezaniká, ale tato dávka se uloží u plátce (žalované). Podle § 117a odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb. se výplata dávky uvolní na žádost příjemce dávky; ustanovení § 55 odst. 2 ZDP tím není dotčeno. Žalobkyně podala žádost o uvolnění výplaty důchodu a zasílání na bankovní účet dne 11. 10. 2021. Nárok na výplatu důchodu podle § 55 odst. 2 ZDP zanikl uplynutím pěti let. Proto žalovaná vyplatila žalobkyni starobní důchod pouze za dobu od 7. 10. 2016 do 9. 11. 2021. Žalobkyně v námitkách zmínila dopis ze dne 4. 7. 2012, kterým měla žalované sdělit, proč si nebude moci důchod vyzvedávat. Dopis s takovým obsahem se ve správním spise žalované nenachází.

3. **Žalobkyně v žalobě** namítala, že nepřebírala od července 2012 důchod, protože neměla občanský průkaz. Žalobkyně splnila svou zákonnou povinnost oznámit skutečnosti, které měly vliv na výplatu důchodu, a oznámila žalované, že nemá občanský průkaz, a proto si nemůže důchod přebírat. Žalobkyně k tomu přiložila k žalobě podací lístek ze dne 4. 7. 2012 a dopis z téhož dne. Žalovaná žalobkyni vyplatila pouze jednu splátku důchodu v červenci 2012 a další již nezasílala, protože žalobkyně zaslala žalované žádost, aby jí další splátky důchodu nezasílala. Žalovaná měla žalobkyni poslat výzvu k osvědčení skutečností rozhodných pro nárok na dávku a mohla zastavit výplatu důchodu jen po předchozím poučení, že nebude důchod vyplácet. Žalovaná vydala napadené rozhodnutí po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí podle § 71 odst. 1 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“).
4. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** poukázala na to, že argumentace žalobkyně neobstojí ve světle § 55 odst. 2 ZDP a nemůže nijak zvrátit závěr o zániku nároku na výplatu splátek důchodu před datem 7. 10. 2016. Žalobkyně neoznačila na podporu svého tvrzení žádný důkaz, že zaslala žalované dopis ze dne 4. 7. 2012. Její tvrzení je účelové. Žalované došly 4. 7. 2012 pouze námitky žalobkyně, tedy dopis ze dne 2. 7. 2012, odeslaný dne 3. 7. 2012. Žalovaná neměla povinnost poučit žalobkyni o § 55 odst. 2 ZDP. Na zákonnost napadeného rozhodnutí nemá vliv ani nedostatečné povědomí žalobkyně o aplikované normě. Návrh žalobkyně, aby soud nařídil žalované zaplatit žalobkyni požadovaný doplatek důchodu je nepřipustný, § 78 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), takové rozhodnutí soudu neumožňuje.
5. **Žalobkyně v replice** poukázala na to, že soudu doložila doručenku a dopis ze dne 4. 7. 2012. Žalobkyně v té době neměla občanský průkaz a související majetkové spory dosud nejsou vyřešené. V současné době Nejvyšší státní zastupitelství věc postoupilo Okresnímu státnímu zastupitelství v Šumperku. Žalobkyni doplatek důchodu chybí, jde o statisíce Kč a nemá kde bydlet, nemá majetek a nemá z čeho žít. Žalobkyni byl neprávem zabaven občanský průkaz. Žalovaná nezasílá žalobkyni ani oznámení o úpravách starobního důchodu.
6. **Žalovaná v duplice** odkázala na vyjádření k žalobě.
7. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 17. 5. 2022.

8. Soud ověřil **ze správního spisu**, který žalovaná zaslala soudu, že neobsahuje dopis žalobkyně ze dne 4. 7. 2012 s žádostí o nezasílání starobního důchodu, ale pouze dopis ze dne 2. 7. 2012 s námitkami. Podle správního spisu žalobkyně neuvedla v námitkách ani v celém souvisejícím správním řízení žádný důvod, proč odmítla přebírat splátky důchodu, pouze uvedla, že neměla občanský průkaz. Žalobkyně v žádosti ze dne 14. 11. 2021 o zaslání rozhodnutí ze dne 6. 6. 2012, osobního listu důchodového pojištění a zaslání důchodu na účet doplnila, že „bydlí na ulici bez finančních prostředků, vše na základě cizího zavinění.“
9. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
10. Spornou otázkou v posuzovaném případě bylo, jestli žalobkyně měla **nárok na doplatek starobního důchodu za období od 9. 6. 2012 do 6. 10. 2016**.
11. Přitom nebylo sporné, že žalovaná přiznala žalobkyni starobní důchod na její žádost od června 2012, že žalobkyně nepřebírala splátky starobního důchodu od července 2012 do listopadu 2021 a že žalobkyně požádala o vyplácení důchodu a doplatek důchodu dne 11. 10. 2021.
12. Je třeba rozlišovat mezi nárokem na důchod a nárokem na výplatu důchodu. Nárok na důchod nezaniká a trvá, i když nejsou splněny podmínky pro výplatu důchodu. Nárok na výplatu jednotlivých splátek důchodu zaniká uplynutím času a orgány veřejné moci (správní orgány a soudy) musí k prekluzi přihlížet z úřední povinnosti (§ 55 odst. 1 a 2 ZDP).
13. Podle § 56 odst. 1 písm. b) ZDP zjistí-li se, že „důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Důchod nebo jeho zvýšení se přitom doplatí nejvýše pět let nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení; pro běh této lhůty platí § 55 odst. 2 věta druhá a třetí obdobně. Důchod nebo jeho zvýšení se však doplatí ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží, v případě, že důchod nebyl přiznán nebo byl vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení.“
14. Podle § 55 odst. 2 ZDP (ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí) „nárok na výplatu důchodu nebo jeho části zaniká, není-li dále uvedeno jinak, uplynutím **pěti let** ode dne, za který důchod nebo jeho část náleží. Lhůta podle předchozí věty neplyne po dobu řízení o důchodu, po dobu řízení o prohlášení osoby za nezvěstnou anebo za mrtvou, jde-li o nárok na výplatu vdovského, vdoveckého nebo sirotčího důchodu po této osobě, a po dobu, po kterou osobě, která musela mít opatrovníka, nebyl opatrovník ustanoven. Lhůta podle věty první neplyne rovněž po dobu, po kterou trvalo řízení o neplatnosti skončení právního vztahu zakládajícího účast na pojištění (§ 11 odst. 2 věta třetí).“ Uvedená pětiletá lhůta byla v citovaném ustanovení už v roce 2012.
15. Žalobkyně netvrdila ani ze správního a soudního spisu nevyplynulo, že by byla osobou, které bylo třeba ustanovit opatrovníka, tj. že by trpěla duševní poruchou nebo nadměrně požívala alkoholické nápoje či omamné prostředky. Podle § 3 odst. 2 ZDP o omezení a zbavení způsobilosti k právním úkonům platí obdobně ustanovení občanského zákoníku. Podle § 10 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, platilo do 31. 12. 2013

následující ustanovení: „Jestliže fyzická osoba pro duševní poruchu, která není jen přechodná, anebo pro nadměrné požívání alkoholických nápojů nebo omamných prostředků či jedů je schopna činit jen některé právní úkony, soud její způsobilost k právním úkonům omezí a rozsah omezení v rozhodnutí určí.“ Současné podle § 27 odst. 2 téhož zákona „zákonným zástupcem fyzické osoby, která byla rozhodnutím soudu zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo jejíž způsobilost k právním úkonům byla rozhodnutím soudu omezena, je soudem ustanovený opatrovník.“ Od 1. 1. 2014 podle § 57 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“) „soud může omezit svéprávnost člověka v rozsahu, v jakém člověk není pro duševní poruchu, která není jen přechodná, schopen právně jednat, a vymezí rozsah, v jakém způsobilost člověka samostatně právně jednat omezil.“ Podle § 62 o. z. „v rozhodnutí o omezení svéprávnosti jmenuje soud člověku opatrovníka.“

16. Pokud by u žalobkyně byly splněny citované podmínky, mohla by být omezena její svéprávnost. Pak by neplynula lhůta podle § 55 odst. 2 ZDP (pro konkrétní příklad srov. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 41 Ad 6/2021-67, dostupný na www.nssoud.cz). Žalobkyně v žalobě a dalších vyjádřeních v soudním řízení správním ani ve správním řízení neuvedla vůbec žádné důvody nebo okolnosti, proč nepřebírala splátky důchodu, proč požádala o jejich uložení u žalované, proč neměla občanský průkaz, zda trpěla duševní poruchou či užívala návykové látky atd.
17. Protože podle žalobních tvrzení a skutkových zjištění žalované byly naplněny podmínky § 55 odst. 2 ZDP, nárok žalobkyně na doplatek důchodu od 9. 6. 2012 do 6. 10. 2016 zanikl.
18. Podle § 117a odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. vyplácí-li se dávka důchodového pojištění v hotovosti, může být výplata dávky zastavena, pokud oprávněný nebo jiný příjemce dávky nepřevezme tři po sobě následující splátky dávky; o tomto zastavení výplaty dávky se příjemce dávky bez prodlení vyrozumí písemným oznámením, které obsahuje též informaci o podmínkách uvolnění výplaty dávky.
19. Podle § 117a odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb. výplata dávky důchodového pojištění, která byla zastavena podle odstavce 1 nebo 2, se uvolní na základě písemné žádosti oprávněného nebo jiného příjemce dávky, odpadl-li důvod pro zastavení výplaty dávky; ustanovení § 55 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění tím není dotčeno. Byla-li výplata dávky uvolněna, písemné rozhodnutí se nevydává; o uvolnění výplaty dávky obdrží oprávněný nebo jiný příjemce dávky písemné oznámení.
20. Žalobkyně požádala o výplatu důchodu v hotovosti, od července 2012 splátky důchodu nepřebírala a žalované nesdělila žádný důvod, proč by neměla plynout pětiletá doba ve smyslu § 55 odst. 2 ZDP. Podmínky § 55 odst. 2 ZDP tak byly naplněny a nárok žalobkyně na výplatu starobního důchodu za období od 9. 6. 2012 do 6. 10. 2016 zanikl. Okolnosti, jak požádala žalobkyně o přerušování výplat a kolik dávek v roce 2012 žalovaná žalobkyni zaslala, zda žalovaná zaslala a řádně doručila žalobkyni oznámení podle § 117a odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., nemají vliv na běh citované pětileté lhůty a na zodpovězení sporné právní otázky. Proto je nedůvodná žalobní námitka, že napadené rozhodnutí je nezákonné z důvodu nesprávného posouzení právní otázky a použití § 55 odst. 2 ZDP na zjištěný skutkový stav.
21. Žalobkyně v žalobě uvedla, že splnila svou povinnost oznámit žalované skutečnosti, které mají vliv na výplatu důchodu, avšak již neuvedla, které skutečnosti to měly být. Jestliže měla na mysli, že oznámila žalované, že nemá občanský průkaz, tak tato skutečnost nemá

vliv na výplatu důchodu ve smyslu § 50 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. Podle tohoto ustanovení „oprávněný nebo jiný příjemce dávky důchodového pojištění je povinen písemně ohlásit plátcí dávky do osmi dnů skutečnosti rozhodné pro trvání nároku na dávku, její výši a výplatu nebo poskytování“. Takovými skutečnostmi se obecně rozumí zejména zbavení svéprávnosti, změna trvalého pobytu, změna faktického pobytu, souběh důchodů, změna čísla bankovního účtu, v některých případech výkon výdělečné činnosti atp., nikoli však ztráta či odcizení občanského průkazu. Příjemce důchodu může svou totožnost prokázat i jinými doklady než občanským průkazem, například cestovním pasem, občanským průkazem manžela/manželky (pokud je v jeho občanském průkazu příjemce důchodu uveden), žádostí o nový občanský průkaz spolu s potvrzením o ztrátě nebo odcizení občanského průkazu, rodným listem atp. Důchod může převzít zvláštní příjemce (§ 118 zákona č. 582/1991 Sb.), opatrovník, manžel, zástupce na základě plné moci. Lze rovněž požádat o dosílku důchodu například do nemocnice. To vše podle aktuálně účinné právní úpravy, zejména § 64 ZDP, a platných podmínek České pošty, s. p.

22. Žalobkyně namítala, že žalovaná jí neměla zastavit výplatu důchodu, protože ji nepoučila podle § 53 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb. Podle tohoto ustanovení platí, že „při nesplnění povinností uvedených v odstavcích 1 a 2 může být výplata důchodu z důchodového pojištění zastavena, jestliže příjemce dávky byl ve výzvě na tento následek upozorněn. Výplata důchodu se uvolní, jakmile budou tyto povinnosti splněny.“
23. Žalobkyně neoznámila a ani z ničeho jiného nevyplývalo, že by žalobkyně změnila bydliště, došlo k souběhu důchodů, ke změnám svéprávnosti nebo jiným změnám jiných skutečností rozhodných pro výplatu důchodu.
24. Žalovaná proto žalobkyni nevyzývala k osvědčení skutečností rozhodných pro výplatu důchodu, protože k tomu neměla důvod. Jinými slovy, žalované nevyvstala povinnost vyzvat žalobkyni k osvědčení skutečností rozhodných pro výplatu důchodu podle § 12 písm. b) zákona č. 582/1991 Sb., jak žalobkyně namítala v žalobě. Ostatně, žalobkyně ani netvrdí, jaká konkrétní skutečnost měla být předmětem dokazování, pouze zmínila, že neměla občanský průkaz, ale neuvedla ve správním a ani soudním řízení, z jakého důvodu ho neměla. Žalovaná ani soud nezjistily v řízení žádné skutečnosti, které měla žalobkyně na citovanou výzvu osvědčit.
25. Nedůvodná je námitka nezákonnosti napadeného rozhodnutí pro **nesplnění poučovací povinnosti** žalovanou. Podle § 2 odst. 1 správního řádu veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc. Podle § 2 odst. 2 správního řádu správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejich právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné. Podle § 2 odst. 3 správního řádu správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu. Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.
26. Žalovaná podle písemností ve správním spise, který zaslala soudu, žalobkyni nepoučila o délce a plynutí lhůty podle § 55 odst. 2 ZDP a nedostála tak svým povinnostem podle obecných ustanovení správního řádu, jak je soud právě citoval. Protože však nešlo o porušení konkrétního ustanovení zákona (které by zejména stanovilo určité následky),

neměla tato vada vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Obecně platí, že poučovací povinnost správních orgánů není komplexní a vyčerpávající. Správní orgány nejsou povinny poskytovat účastníkům řízení rady a návody, jak dosáhnout všech kýžených výsledků. V obdobných případech jako je posuzovaný případ by však bylo vhodné, aby žalovaná svou poučovací povinnost plnila, zejména s ohledem na to, že příjemce starobního důchodu do systému důchodového pojištění obvykle přispíval desítky let.

27. Nezákonost napadeného rozhodnutí nezpůsobuje, pokud žalovaná ve věci nerozhodla ve lhůtách podle § 71 správního řádu. Jde o lhůtu pořádkovou a zákon s jejím nedodržením nespojuje následek spočívající ve zrušení rozhodnutí. Jediným následkem je povinnost nadřízeného orgánu přijmout opatření proti nečinnosti (srov. rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 9 A 128/2010-33). Žalobkyně při průtazích měla možnost využít prostředky ochrany proti nečinnosti podle § 80 a násl. správního řádu a obrátit se na nadřízený orgán. V případě jeho nečinnosti se mohla obrátit na soud a podat žalobu na ochranu proti nečinnosti (§ 79 a násl. s. ř. s.). Žalobkyně podala žalované žádost o uvolnění výplaty důchodu dne 1. 10. 2021. Žalovaná dne 20. 10. 2021 žalobkyni oznámila dosavadní zvýšení a úpravu výměry důchodu a dne 9. 11. 2021 vyhotovila pro žalobkyni oznámení o vyúčtování důchodu. Žalobkyně doručila žalované žádost mj. o doplatek sporné části důchodu dne 18. 11. 2021. Žalovaná žalobkyni sdělením ze dne 14. 12. 2021 vysvětlila zánik nároku za sporné období. Doručenka ke sdělení není připojena. Žalobkyně urgovala odpověď dne 18. 1. 2022 a opět doporučenou poštou (dle obálky) dne 31. 1. 2022. Žalovaná vydala dne 13. 4. 2022 rozhodnutí, kterou žádost o doplatek sporné části důchodu zamítla. Žalobkyně podala dne 29. 4. 2022 doporučenou poštou námitky a žalovaná o nich dne 17. 5. 2022 rozhodla rozhodnutím, které žalobkyně napadla žalobou. Žalobkyně proti nečinnosti žalované ve správním řízení podle § 80 a násl. správního řádu nebrojila. Navíc shodné zdůvodnění jako napadená rozhodnutí jakožto jeden celek obsahuje sdělení žalované ze dne 14. 12. 2021, které je materiálně rozhodnutím.
28. Soud neprovedl důkaz doručenkou k dopisu ze dne 4. 7. 2012 a dopisem z téhož dne, protože neměl vztah k plynutí doby, po které zaniká nárok na výplatu důchodu a žalobkyně uvedla již v námitkách a žalobě, že důchod nepřebírala, protože neměla občanský průkaz.
29. K tvrzení žalobkyně, že jí doplatek důchodu chybí, nemá majetek, nemá kde bydlet a z čeho žít, soud odkazuje na úřad práce, kde žalobkyně může požádat o sociální pomoc a dávky. Žalobkyni mohou poskytnout právní poradenství zejména neziskové organizace (například Člověk v tísni, charitativní organizace, zapsané spolky apod.), právní kliniky při právnických fakultách, Veřejný ochránce práv, advokáti v rozsahu vymezeném zákony apod.
30. Postesk žalobkyně, že žalovaná jí nezasílá oznámení o změnách výše důchodu, je mimo předmět řízení. Žalobkyně má podle žaloby adresu trvalého bydliště v místě ohlašovny, tj. obecního úřadu. Je na žalobkyni, aby nahlásila žalované adresu pro doručování písemností anebo na ohlašovně poštu přebírala.
31. Soud k žalobním námitkám konstatuje, že žádný zákon mu nedává možnost žalobkyni prominout pozdní podání žádosti o výplatu důchodu, zmírnit důsledky popsané situace nebo odstranit tvrdost zákona. Pětiletou dobu pro zánik nároku na výplatu důchodu stanovil zákonodárce, tj. Parlament České republiky. Soud nemá žádnou možnost, jak

rozhodnutí žalované v posuzované věci změnit. Podle § 78 s. ř. s. soud může pouze zrušit rozhodnutí, pokud shledá nezákonnost, anebo v opačném případě žalobu zamítnout.

32. Závěrem soud shrnuje, že žalovaná vyplatila žalobkyni doplatek důchodu pouze za posledních pět let v souladu s § 55 odst. 2 ZDP. Žalovaná zjistila správně skutkový stav, vybrala správně právní předpisy, pod které ho podřadila a z toho vyvodila v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Žádný zákon nedává soudu možnost zmírnit rozhodnutí žalované na základě žaloby, jak ji žalobkyně podala. Žalobkyně s ohledem na § 55 odst. 2 ZDP neuvedla žádnou skutečnost, proč by pětiletá doba neměla uplynout, tj. zejména netvrdila a neprokázala, že by v rozhodné době (mezi červnem 2012 a říjnem 2016) byla osobou, které měl být ustanoven opatrovník.
33. Úspěšná žalovaná a neúspěšná žalobkyně nemají právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 1. února 2023

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně